

Cours, imod derfor at modtage 4 pCt. Peto'ffe Obligationer, de bekjendte Jernbaneobligationer, til en Priis af 80. Da disse sidste Obligationer for Statskassen kunde have en Værdi af 96, til hvilken Priis de jo ere udstedte for at kunne benyttes til Betaling for Jernbanearbejder, saa ffjønede jeg ikke rettere, end at den foreslaaede Transaction var en saadan, som jeg ikke burde lade gaae bort, og jeg folgte derfor de nævnte 4 pCt. norske Obligationer til et Beløb af 603,577 Rd., hvorimod jeg i Bytte tog 88,000 Efr. 4 pCt. Peto'ffe Obligationer til Cours 80, der kostede 633,690 Rd. — For at iværksætte de omtalte store Salg blev der tillige foretaget flere Bytteforretninger, deriblandt een, hvorved man for 510,000 Rd. i 4 pCt. kongelige Obligationer modtog 5 pCt. svenske Obligationer til et Beløb af 360,000 Rd. til en Priis af 91 à 92 samt en Middelskurs af 201. Disse kostede Statskassen 441,382 Rd. De nøde dog ikke den Priis paa Markedet, som jeg havde gjort Regning paa, og da man i Finantsudvalget i Folkethinget heller ikke ret syntes om dette Papir, folgte jeg dem igjen i Finantsaaret 1867—68 med en Gevinst af 1,243 Rd., foruden den Gevinst, som Statskassen havde havt ved Renteforøgelsen i den Tid, hvort de havde ligget. Et andet Papir, som jeg troede kunde være et godt Papir i Reserveconden, da det kunde erhverves til en overordentlig billig Priis, var 4½ pCt. svenske Obligationer lydende paa Sterling. Jeg antog, at de vilde have et Marked ikke blot her i Norden, men ogsaa i London, og da der tilbødes mig et Parti paa 50,000 Efr. til en Priis af 77¼, kjøbte jeg dem og gav 348,059 Rd. derfor. Det viste sig imidlertid, at det nævnte Papir ikke kunde erhverve sig en Plads i Markedet, saaledes som jeg havde forudsat, og da der senere tilbød sig en Leilighed til at sælge disse Obligationer igjen med Avance, saa effectuerede jeg Salget af dem, ved hvilken Leilighed der vandtes en Indtægt af 9,423 Rd. foruden Indtægtsforøgelsen ved Renten af dem i den Tid, hvort vi havde havt dem. Den hele Transaction af svenske Papiere havde saaledes givet en Fordeel for Stats-

kassen af ialt 10,666 Rd. Jeg har hermed angivet de Transactioner, som bleve gjorte i det paagjældende Aar, og jeg troer at turde sige, at de i det Hele taget have viist sig gunstige og fordeelagtige for Statskassen.

Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg ved den forrige Behandling af denne Sag forbeholdt mig at stille et Vædringsforslag i Anledning af Udvalgets Forslag under Nr. 1 med Hensyn til Postvæsenet, idet jeg fandt den Maade, hvorpaa dette Forslag var formuleret, noget usfordelagtig for Administrationen ligeoverfor Statsrevisionen. Naar jeg dog ikke har stillet noget saadant Vædringsforslag, da er det, fordi jeg maa betragte den Indstilling, som da af Thinget blev vedtagen, som ene møntet paa nærværende Sag og ene opstillet i Anledning af denne Sag. Jeg seer altsaa i den Maade, hvorpaa denne Indstilling er formuleret, kun Thingets Tilfjendelse af, at det finder, at der i det omtalte Tilfælde ikke er givet de Dphlysninger, som Thinget mener, at Statsrevisionen havde været berettiget til at forlange. Men dette kan ikke drage nogen Følge efter sig for Fremtiden. Den Regel, der er given for Administrationens og Statsrevisionens gjensidige Stilling, indeholdes i Grundlovens § 50, hvorefter det ikke er Statsrevisionen alene, der har at afgjøre, hvilke Dphlysninger der er nødvendige og hvilke ikke. Det hedder nemlig deri kun, at det er „de nødvendige“ Dphlysninger, som skulle gives, og det er altsaa forudsat, at Nødvendigheden af samme maa komme frem som et Resultat af Forhandlingerne mellem Administrationen og Statsrevisionen, eller i alt Fald, om tilstrækkelig Enighed ikke derom opnaaes, da ved Rigsdagens Medvirking.

Andræ: Det bedste Svar, der kunde gives paa de Betænkkeligheder, der fandt deres Udtryk i den ærede Ordførers Foredrag, er givet af den høitærede Finantsminister, som jeg skal bringe min Tak for de meddeelte Dphlysninger. Jeg skal ikke forsøge paa at gjenoptage denne Sag, som jeg troer tilstrækkelig at have belyst ved den foregaaende Behandling af Betænkningen. Jeg er, som ærede Medlemmer ville vide, fuldstændig uenig i